

2013. május 23., csütörtök

P7_TA(2013)0224

Vagyonvisszaszerzés az arab tavasz átmeneti helyzetben levő országaiban

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása az arab tavasz átmeneti időszakot élő országai általi vagyonvisszaszerzésről (2013/2612(RSP))

(2016/C 055/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az arab tavasz országairól és a mediterrán térségért létrehozott unióról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az egyiptomi helyzetről szóló, 2013. március 14-i ⁽¹⁾ és a „Kereskedelem a változásért: az EU dél-mediterrán országokra vonatkozó kereskedelmi és befektetési stratégiája az arab tavasz forradalmi után” című, 2012. május 10-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlés Politikai, Biztonsági és Emberi Jogi Bizottságának 2013. április 12-i ajánlásaira,
- tekintettel az Egyiptom és Tunézia általi vagyonvisszaszerzés megkönnyítését célzó új jogalkotási keret elfogadásáról szóló, 2012. november 26-i új tanácsi rendeletre,
- tekintettel az EU–Tunézia és az EU–Egyiptom munkacsoport társelnökeinek 2011. szeptember 28–29-i, illetve 2012. november 14-i következtetéseire, különösen azok vagyonvisszaszerzésre vonatkozó szakaszaira,
- tekintettel a tunéziai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. február 4-i 101/2011/EU tanácsi rendeletre és az annak módosításáról szóló 1100/2012/EU tanácsi rendeletre,
- tekintettel az egyiptomi helyzet tekintetében egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. március 21-i 270/2011/EU rendeletre, és az annak módosításáról szóló 1099/2012/EU tanácsi rendeletre,
- tekintettel a líbiai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. február 28-i 2011/137/KKBP tanácsi határozatra és az annak módosításáról szóló 2011/625/KKBP és 2011/178/KKBP tanácsi határozatokra, a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2011. március 2-i 204/2011/EU tanácsi rendeletre és az annak módosításáról szóló 965/2011/EU tanácsi rendeletre, valamint a líbiai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 204/2011/EU rendelet 16. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló 364/2013/EU és 50/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletekre,
- tekintettel a 2001/500/IB, 2003/577/IB, 2005/212/IB, 2006/783/IB és 2007/845/IB tanácsi határozatok szerinti, az elkobzási és vagyon-visszaszerzési eljárások javítását célzó meglévő uniós jogi eszközökre, és a bűncselekményekből származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról szóló, 2012. március 12-i európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2012)0085),
- tekintettel az ENSZ 2005. évi Korruptió elleni Egyezményére (UNCAC), amelynek Egyiptom, Líbia és Tunézia is részes fele, és amelyet az Európai Unió a 2008. szeptember 25-i 2008/801/EK tanácsi határozat révén hagyott jóvá, különösen az Egyezmény nemzetközi együttműködésről szóló 43. cikkére és vagyonvisszaszerzésről szóló V. fejezetére,
- tekintettel az ENSZ keretében 2000-ben létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezményre (Palermói Egyezmény),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0095

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0201.

2013. május 23., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának az illegális eredetű pénzeszközök származási országukba való vissza nem juttatásának az emberi jogokra gyakorolt negatív hatásairól és a nemzetközi együttműködés javításának fontosságáról szóló 2012. április 19-i 19/38. sz. határozatára,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának az ellopott javak visszaszerzésével kapcsolatos, 2007. szeptember 17-i kezdeményezésére,
 - tekintettel az ellopott javak visszaszerzésével kapcsolatos kezdeményezésre (StAR), amelyet a Világbank és az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala közösen indított el,
 - tekintettel a G8-csoport által kezdeményezett, az átmeneti időszakot élő arab országokkal létrehozott deauville-i partnerség – melynek az EU is részes fele – 2012. május 21-i vagyonszerzési cselekvési tervére,
 - tekintettel a vagyonszerzéssel foglalkozó arab fórum 2012. szeptember 13-i végleges jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel bár a vagyonszerzés uniós hatáskörbe tartozik, a zárt javak visszaszerzése és visszajuttatása már tagállami hatáskör, és azt a nemzeti jogi rendelkezésekkel összhangban kell végrehajtani; mivel EU intézményeinek kiemelt szerepet kell játszaniuk e folyamat serkentésében és ösztönzésében;
- B. mivel a vagyonszerzés az arab tavasz átmeneti időszakot élő országai számára erkölcsi és jogi kötelesség, az EU számára pedig déli szomszédságával fenntartott kapcsolataiban fontos helyen szereplő politikai kérdés; mivel ez az érintett déli szomszédok számára is fontos gazdasági kérdés, tekintettel arra, hogy ha e vagyoni eszközöket a visszajuttatásukat követően átlátható és hatékony módon használják fel, az elősegítheti ezen országok gazdasági fellendülését; mivel a vagyonszerzés határozottan hatást üzen a korrupciónak és pénzmosási ügyekben érintettek büntetlenségének;
- C. mivel e területen létezik egy átfogó nemzetközi jogi keret különös tekintettel az ENSZ 2003. évi Korrupció elleni Egyezményére (UNCAC), amely egyértelmű kötelezettségeket ró a részes államokra; mivel az ENSZ Korrupció elleni Egyezményének 51. cikke rögzíti, hogy a vagyonszerzés az „Egyezmény alapelveinek minősül, és a részes államok e tekintetben a legszélesebb körű együttműködést és segítséget biztosítják egymás számára”;
- D. mivel a vagyonszerzést célzó bírósági eljárás bonyolult és hosszadalmas; mivel a kérelemmel megkeresett államokban irányadó jogi követelményeket nem lehet megkerülni, és e folyamat során az érintett harmadik feleket nem lehet megfosztani törvényes jogaitól; mivel a kérelmező államok megfelelő jogi szakértelmének hiánya és a rendelkezésükre álló intézményi kapacitás korlátozottsága további akadályokat gördít az e területen indított kezdeményezések sikere elé; mivel nincs hatékony együttműködés a kérelmező és a kérelmekkel megkeresett államok között;
- E. mivel az arab tavasz egyiptomi és tunéziai forradalmait követően az EU haladéktalanul befagyasztotta a volt diktátorok és családjuk, valamint számos más, e rezsimekhez köthető személy vagyonát; mivel Líbia kapcsán az EU hasonló határozatot fogadott el az ENSZ BT 1970. (2011). sz. határozatával összhangban;
- F. mivel a Tanács által 2012. november 26-án elfogadott új jogalkotási keret lehetővé teszi az EU tagállamai számára, hogy az uniós tagállamokban elismert bírósági határozatok alapján felszabadítsanak befagyasztott pénzeszközöket az egyiptomi és tunéziai hatóságok számára, továbbá megkönnyíti az EU tagállamai és a megfelelő hatóságok közötti információcserét;
- G. mivel az EU–Tunézia és az EU–Egyiptom munkacsoport hangsúlyozta a jogtalanul megszerzett, harmadik országokban jelenleg is befagyasztott javak visszaszolgáltatásának fontosságát; mivel a munkacsoportok megállapodtak abban, hogy véglegesítik azt a menetrendet, amely egy Európai Külügyi Szolgálat által koordinált vagyonszerzési csoport felállítását is tartalmazhatja minden érintett ország tekintetében;

2013. május 23., csütörtök

- H. mivel a G8-csoport a 2011. májusi deauville-i partnerségen keresztül támogatja a „szabad, demokratikus és toleráns társadalommá” formálódás iránt elkötelezett arab országokat; mivel 2012. május 21-én kiadott vagyon-visszaszerzési cselekvési terv elismeri, hogy az arab tavaszra tekintettel a vagyonvisszaszerzés sürgősebb kulcskérdéssé vált a régióban és a nemzetközi közösségben;
- I. mivel Egyiptom, Líbia és Tunézia jelentős erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a korábbi diktátorok és rezsimeik által eltulajdonított vagyon visszakérüljön ezen országok birtokába, többek között az ilyen vagyon nyomon követésével, beazonosításával és visszaszerzésével megbízott kijelölt nemzeti vizsgálóbizottságokat állítottak fel, illetve jogi eljárásokat indítottak az EU tagállamainak bíróságain; mivel számos tekintélyes nemzetközi szereplő – többek között az EU, a G8-csoport tagjai és Svájc is – kedvezően reagált ezen erőfeszítésekre; mivel azonban eddig kevés kézzel fogható eredményt sikerült elérni e téren; mivel ez az eredménytelenség egyre növekvő frusztrációt szült a kérelmező országok kormányai és civil társadalma körében;
- J. mivel a vagyon-visszaszerzési erőfeszítésekben kulcsszerepet játszik a kommunikáció a bevált gyakorlati megoldások terjesztése és a sikertörténetek közzétételével való ösztönzés révén; mivel ezzel elkerülhetők lennének a visszaszerzendő vagyon mennyiségéről szóló félrevezető nyilatkozatok,
- K. mivel a vagyonvisszaszerzés megvalósítható kétoldalú bírósági mechanizmusok és többoldalú együttműködés segítségével; mivel a vagyon-visszaszerzési műveletek nemzeti és nemzetközi szinten is megindíthatók;
- L. mivel 2013 áprilisában a libanoni hatóságok visszaszolgáltatták a tunéziai hatóságoknak a volt tunéziai elnök bankszámláján illegálisan elhelyezett közel 30 millió USD összeget;
1. hangsúlyozza, hogy a volt diktátorok és rezsimeik által eltulajdonított vagyonnak az arab tavasz átmeneti időszakot élő országai részére való visszaszolgáltatása gazdasági jelentőségén túlmenően erkölcsi és jogi kötelesség és kiemelt politikai kérdés, mivel előmozdítja az igazságtételt és az elszámoltathatóságnak a demokrácia és a jogállamiság szellemében történő helyreállítását, és ezért kulcsfontosságú szerepet játszik az Unió és déli szomszédsága – különösen Egyiptom, Líbia és Tunézia – között létrejött partnerségben;
 2. elismeri, hogy az arab tavasz országai számára az ellopott javak visszaszerzése egyúttal gazdasági és társadalmi jelentőséggel is bír, mivel a pénzeszközökre szükség van a gazdaság stabilizálása, valamint a munkahelyteremtés és a növekedés beindítása érdekében az érintett országokban, amelyek súlyos gazdasági nehézségekkel néznek szembe;
 3. megjegyzi, hogy az egyiptomi, líbiai és tunéziai hatóságok említésre méltó erőfeszítései, illetve valamennyi fél szilárd politikai akarata ellenére az eltulajdonított javak visszaszerzésében a gyakorlatban részt vevő szakemberek korlátozott sikerrel jártak, főleg a különféle nemzeti jogi rendszerek vonatkozó rendelkezéseinek és eljárásainak sokfélesége és összetettsége, a jogrend merevsége, az arab tavasz érintett országaiban az európai és egyéb joghatóságok jogi, pénzügyi és igazgatási eljárásaival kapcsolatos szakismeretek hiánya, valamint a rendelkezésükre bocsátható erőforrások hiánya miatt;
 4. sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy tegyenek további jelentős erőfeszítéseket annak előmozdítása érdekében, hogy az előző rezsimek által eltulajdonított vagyon ésszerű időn belül visszakérülhessen az érintett országok népeinek birtokába; bátorítja a javak visszaszolgáltatására létrehozott nemzeti hivatalokat valamennyi tagállamban, hogy működjenek szorosan együtt az arab tavasz országaiban működő illetékes hatóságokkal, és fejlesszék kapcsolataikat, hogy segítséget nyújthassanak számukra a műveletekhez szükséges összetett jogi eljárásokkal kapcsolatban; felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy vállaljon proaktív vezető szerepet, nevezetesen a tagállamok erőfeszítéseinek koordinálása terén, biztosítson kapacitásépítést és ösztönözze a valamennyi érintett ország közötti együttműködést;
 5. hangsúlyozza, hogy a javak visszajuttatása alapvető részét képezi a demokratikus átmenet és a gazdasági helyreállítás érdekében az érintett országoknak juttatott uniós támogatásnak, és az mindkét oldalon erősítheti a kölcsönös bizalmat a társadalmakkal kötött partnerség szellemében, amely a megújult európai szomszédsági politika sarokkövét képezi;

2013. május 23., csütörtök

6. ezzel összefüggésben üdvözli az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Franciaország, Japán, Kanada, Németország, Olaszország és Svájc azon kezdeményezését, hogy egy olyan útmutatót adjanak ki, amely tartalmazza nemzeti jogrendszerük vagyonvisszaszerzéssel kapcsolatos rendelkezéseinek átfogó leírását, hogy a kérelmező országok jobb képet kapjanak a jogi lehetőségekről, az elérhető információk jellegéről, a lefolytatható vizsgálatok típusáról, és arról, hogy hogyan kell eljárni a vagyonvisszaszerzés kölcsönös jogsegélyen keresztül történő hatékony megvalósítása érdekében; bátorítja a tagállamokat, hogy kivétel nélkül kövessék ezt a példát, és határozzák meg az ide vonatkozó közös uniós alapelveket;
7. üdvözli a G8-ak által kezdeményezett deauville-i partnerség vagyon-visszaszerzési cselekvési tervét, amely konkrét intézkedéseket tartalmaz az együttműködés, az eseti segítségnyújtás, a kapacitásépítési törekvések és a technikai segítségnyújtás előmozdítására, és javaslatot tesz egy együttműködésen alapuló regionális kezdeményezésre, a vagyonvisszaszerzéssel foglalkozó arab fórumra, amelynek keretében lehetőség nyílik a folyamatos erőfeszítésekkel kapcsolatos vitára és együttműködésre;
8. üdvözli a Tanács által 2012. november 26-án elfogadott új jogalkotási keretet, amely megkönnyíti az eltulajdonított pénzeszközök Egyiptomnak és Tunéziának való visszajuttatását azáltal, hogy lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az elismert bírósági határozatok alapján felszabadítsanak befagyasztott pénzeszközöket, és megkönnyíti egyrészt a tagállamok hatóságai, másrészt az egyiptomi és tunéziai hatóságok közötti információcserét; hangsúlyozza azonban, hogy kézzel fogható eredményeket kell elérni és Líbiát maradéktalanul be kell vonni ebbe a folyamatba;
9. üdvözli az uniós intézmények és egyéb kulcsfontosságú nemzetközi szereplők között az Egyiptom, Líbia és Tunézia általi vagyonvisszaszerzés terén folytatott szoros együttműködést, különös tekintettel az eltulajdonított javak visszaszolgáltatására irányuló kezdeményezésre (StAR), amelyet a Világbank és az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala közösen indított el; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a meglévő mechanizmusokat maradéktalanul kihasználják nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt, illetve, hogy ezzel párhuzamosan fogadják el a szükséges új jogszabályokat, és igazítsák ki a nemzeti jogrendjükben meglévő, e területre vonatkozó jogszabályokat;
10. kéri az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlést, hogy vegye a vagyonvisszaszerzés kérdését a nemzeti parlamentekkel folytatott tárgyalások napirendjére, hogy a Földközi-tenger mindkét partján fekvő országok parlamenti képviselőit meggyőzze a rendőrség és az érintett igazságügyi intézmények közötti szorosabb együttműködés biztosítását célzó jogi intézkedések tevékeny előmozdításának szükségességéről;
11. felszólít a nyomozókból, ügyészekből, jogászokból és egyéb nemzeti és nemzetközi szakemberekből álló csoportot magában foglaló uniós mechanizmus haladéktalan létrehozására, amely jogi és technikai tanácsot és segítséget adhat az arab tavasz országainak a vagyonvisszaszerzés tekintetében; kéri, hogy a mechanizmus megfelelő finanszírozását az uniós külkapcsolatok terén rendelkezésre álló vonatkozó pénzügyi eszközeiből biztosítsák; az igazságügyi eljárások összetettségére, érzékeny és hosszadalmas voltára tekintettel kiemeli ezen uniós mechanizmus fenntarthatóságának fontosságát; kéri az Európai Uniót, hogy vonja le a tanulságokat e tapasztalatokból, és építsen azokra; megjegyzi, hogy egy későbbi szakaszban lehetőség van e mechanizmus további finanszírozására is a kérelmező államokkal kötött társfinanszírozási megállapodások révén;
12. sürgeti az Arab Ligát, hogy határozzon meg, fogadjon el és haladéktalanul hajtson végre vagyonvisszaszerzéssel kapcsolatos együttműködési mechanizmusokat, és kéri különösen az öböl menti országokat, hogy fokozzák az együttműködést és ajánlják fel jogi segítségnyújtásukat az arab tavasz országai számára a vagyonvisszaszerzés folyamatához;
13. elismeri és teljes mértékben támogatja a kérelmező és a kérelmekkel megkeresett országok civil társadalmi szervezeteinek szerepvállalását a vagyonvisszaszerzés folyamatában, ami különösen azáltal valósul meg, hogy információt biztosítanak az illetékes hatóságok számára, ösztönzik az együttműködést a kulcsfontosságú nemzeti és nemzetközi szereplők között, nyomon követik a javak visszajuttatását, valamint biztosítják, hogy a visszajuttatott javakat átlátható és hatékony módon használják fel a kérelmező államokban;
14. ismételten megerősíti elkötelezettségét az arab tavasz országai demokratikus átalakulásának támogatása mellett és felajánlja támogatását és segítségét számukra egy olyan erős és stabil demokrácia létrehozásához, amelyben a jogállamiság érvényesül, tiszteletben tartják az alapvető szabadságjogokat, beleértve a nők jogait és a véleménynyilvánítás szabadságát, és

2013. május 23., csütörtök

ahol a választások megtartása a nemzetközi normákkal összhangban történik; hangsúlyozza annak kiemelt jelentőségét, hogy az EU megmutassa tényleges és valódi elkötelezettségét e folyamat iránt;

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/az Európai Bizottság alelnökének, a tagállamok parlamentjének és kormányának, Svájc parlamentjének és kormányának, az Egyesült Államok kongresszusának és elnökének, az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlésnek, valamint Egyiptom, Líbia és Tunézia parlamentjének és kormányának.

P7_TA(2013)0225

A Bosznia-Hercegovináról szóló 2012. évi eredményjelentés

Az Európai Parlament 2013. május 23-i állásfoglalása a Bosznia-Hercegovina által elért haladásról szóló, 2012. évi jelentésről (2012/2865(RSP))

(2016/C 055/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2003. június 19–20-i Európai Tanács Nyugat-Balkánról szóló következtetéseire, és annak „Thesszaloniki cselekvési program a Nyugat-Balkánért: az európai integráció útján” című mellékletére,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt Bosznia-Hercegovina között 2008. június 16-án aláírt stabilizációs és társulási megállapodásra, amelyet valamennyi uniós tagállam és Bosznia-Hercegovina is ratifikált,
- tekintettel a Bosznia és Hercegovina európai partnerségében megfogalmazott elvekről, prioritásokról és feltételekről, valamint a 2006/55/EK határozat hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2008. február 18-i 2008/211/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács Bosznia-Hercegovináról szóló 2011. július 18-i 2011/426/KKBP határozatára ⁽²⁾, és 2011. március 21-i, 2011. október 10-i, 2011. december 5-i, 2012. június 25-i és 2012. december 11-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2012–2013” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2012)0600) és a Bosznia-Hercegovina által elért eredményekről szóló, 2012. október 10-én elfogadott 2012. évi jelentésre (SWD(2012)0335),
- tekintettel az Európai Parlament és Bosznia-Hercegovina parlamenti közgyűlése közötti, 2012. október 29–30-án Sarajevóban tartott 14. parlamentközi ülés együttes nyilatkozatára,
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen a Bosznia-Hercegovina által elért haladásról szóló jelentésről szóló 2012. március 14-i ⁽³⁾, valamint a „Bővítés: politikák, kritériumok és az EU stratégiai érdekei” című 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel az EU több alkalommal megerősítette a Nyugat-Balkán országainak, köztük Bosznia-Hercegovinának uniós tagságával kapcsolatos elkötelezettségét; mivel az EU továbbra is határozottan elkötelezett a szuverén és egységes, és az uniós tagság kilátásával rendelkező Bosznia-Hercegovina iránt, és mivel ez a kilátás az ország lakosságának egységét előmozdító erők közül az egyik legjelentősebb;

⁽¹⁾ HL L 80., 2008.3.19., 18. o.

⁽²⁾ HL L 188., 2011.7.19., 30. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0085.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0453.